

Posudek vedoucího praktické diplomové práce Petra Kachtíka

Petr Kachtík diplomovou prací neuzavírá pouze šestileté studium na Fakultě výtvarných umění v Brně, ale velmi pravděpodobně také jedno své velké téma. S prostředím fakulty se nikdy nesžil. Co ho znám (a už brzy tomu budou čtyři roky) měl k němu stejný (nesčetný) počet výhrad jako měl otázek po smyslu umělecké tvorby jako takové.

Tentokrát si připravil soubor otázek týkajících se různých aspektů studia umění. Položil je pedagogům a studentům FaVU a ze záznamu ankety učinil materiál pro živé, efemérní a neopakovatelné audiovizuální vystoupení před komisí a diváky přítomnými obhajobě. Jako režisér subjektivního dokumentu nám chce předložit audiovizuální stříhový esej. Dopředu nedokáží předjímat, jestli vyzní jako fraška nebo drama, nakolik půjde o nesourodou koláž názorů či pokus o konzistentní výpověď, a lze se jen dohadovat, a v zazní-li v něm ironie a sarkasmus - Kachtíkovy bytostné komunikační prostředky. Obávám se, aby poselství jeho diplomové práce nebylo banální už jen kvůli tomu, že ze získaného materiálu od nepřipravených dotazovaných nepůjde nic zásadního vytěžit.

Jak jsem pochopil, Kachtík chce dát prostor názorům většího počtu respondentů. V takovém případě mu nejspíše zamýšlený rozsah práce (délka trvání performance) neumožní problematiku zkoumat v její košatosti. Bude odkázán na brilantní konfiguraci dobře vybraných kratších sekvencí.

S ohledem na charakter jeho vystoupení se domnívám, že nevytvořil dílo, které si „divák najde“, ale dílo, které musí být přesně zacílené na skupinu víceméně známých adresátů. Bude muset tnout do živého na jeden jediný pokus. To vůbec nebude lehké.

„Jaký je podle vás důvod, že se výtvarnému umění profesionálně věnuje pouze zlomek absolventů?“, ptal se Kachtík respondentů a já v této otázce poznávám jeho vlastní dilema. Zatímco jsem si téměř jistý, že se v budoucnosti bude věnovat hudbě, za uplynulé čtyři roky si nepamatuji, že by měl větší chuť pouštět se do práce s vizuálním jazykem. Výjimkou byly ne vždy vlídně přijaté výstupy Výtvarné skupiny Dlaně. Rekapitulace jeho zásadních témat je bezesporu autentickým postojem k uzavření studia, s nímž měl tak komplikovaný vztah. Pro mě je ale v tomto směru důležité, jestli objevil vlastní důvod, proč s výtvarným uměním zůstat. Pokud ne, nepovažuji celé roky jeho studia za promarněný čas, ale považoval bych za zbytečné uzavírat je zkouškou z povinnosti. Odpoví nám Kachtík ve své obhajobě, jaký shledává důvod, proč se v současné chvíli chce či nechce přidat k tomuto „zlomku“? A co ho vlastně tolik fascinuje na otázkách, které položil ostatním?! Mohl by nám v reakci na můj posudek osobně zodpovědět sadu otázek, kterou připravil pro své vrstevníky - studenty FaVU?

Vzdělání na umělecké škole může studentovi poskytnout spoustu poznatků, dát mu mnoho zkušeností, podpořit ho v jeho plánech a poskytnout mu kritickou zpětnou vazbu. Jenže toto všechno je zbytečné pro člověka, který postrádá vlastní motivaci - ať už více či méně vědomě vyargumentovanou.

Jak vidno, ani jako vedoucí jsem dopředu nemohl napsat příliš. Respektuji svobodu každého diplomanta nechat konečnou podobu práce třeba i na okamžitém rozhodnutí, pakliže jeho tvůrčí metodou, i přijatým rizikem je živá audiovizuální performance. Diplomant rámcově vymezil, s čím pře komisí předstoupí, doporučuji ho k obhajobě, provizorně hodnotím stupněm B a počkám si, čím mě osloví.

Jiří Ptáček